

вата, като зелях отъ нея пакъ сынхъ Божій, преди рождеството, въ рождеството, и подиръ рождеството останала Дѣва. Тамъ дѣшегдѣвительный дѣволъ чрезъ падхъ на измамата: „вѣдете ѿкъ вѣзи“ умъртвилъ сичкыя человѣческый родъ; тѣка Архангелхъ Гавріалъ чрезъ благовѣщеніето „радѣса“ провъзгласилъ спасеніето. Тамъ Ева за голѣмата си гордость вкѣсила отъ дървото на познаніето, и загѣвила Божественната благодать; тѣкъ Дѣвата за глѣбокото си смиреніе: „сѣ раба Господна“, станжала Матеръ Божию. Тамъ Ева е чула: „въ печѣлехъ родиши чада;“ тѣка Дѣвата: „сѣ зачнеши во чрѣвѣ и родиши сына.“ О Божіе възобновленіе! о святое исполненіе! о дѣшегдѣвительно благовѣстіе! Трѣбва да сѣ чудите, о человѣци, за безмѣрното благодѣтвие, за благодѣтвоното снисхожденіе Божіе, който сѣ не задоволилъ само сѣ да украси человѣкхъ сѣ толко благодати; да го убогати сѣ толко слава, да покори подъ нозѣтѣ мѣ, „овци, и волове сичкы, а още и полскыты скотове, и птыцты небесны, и рывыты морскы, които преминѣватъ по морскыты стѣзы (патеки),“ (1) но защото чрезъ лѣстивото сѣвѣтваніе на дѣвола человѣкхъ былъ паднхлъ отъ блаженството въ злощастіето, отъ безсмъртіето въ смърть-та, отъ златоцвѣтныты красоты Райскы въ тръніе, и влѣцци на земѣта; рѣшилъ и още да проводи своѣ си единородный сынъ, за да земе отъ една жена человѣческо естество, за да възведе человѣка на пѣрвото мѣ състоѣніе, и да го възвиси на пѣрвата мѣ честь, и да мѣ дарѣка пѣрвото безсмъртіе: „Толко е обвѣкихъ Богъ свѣтхъ, цѣто и сына своего е далъ.“ (2) Слѣдователно, когато дошла кончината на времето, трѣввало да земе край предвѣчнѣхъ сѣвѣтхъ, и да сѣ исплани тѣй Божіе рѣшеніе. Но защото таинството е было толко высоко, толко утаенно, толко недовоовраздѣмительно, цѣто, ако Дѣвата бы зачнхла просто и какъ-то да е сынхъ Божій, безъ да сѣ изѣви начинхъ напредъ, безъ да сѣ приготви чрезъ дѣмыты на нѣкой Ангелъ за таково безсеменно зачатіе, тѣ бы сѣ намѣрила въ голѣмъ страхъ, и смѣженіе; за тѣй въ таково дѣло былъ избранъ великыятъ на небесныты силы воевода, молніеобразный Гавріалъ: „въ шестый мѣсѣцъ посланъ въ стѣ ѿ Бога Гавріалъ Архангелъ;“ и като влѣзхлъ сѣ благоговѣніе въ домхъ дѣвинъ, поздравила ѣ тѣй: „радѣса благодѣтна, Господъ сѣ тобѣю;“ като да бы ѣ рѣкхлъ: азъ идъ отъ не-

[1] Псал. 8 ст. 8. [2] Иоан. гл. 3. ст. 16.